

| Belasting Belangen Augustus 2021

Rechter: doe zelf iets aan het rechtstekort box 3-heffing

De Bond voor Belastingbetalers behaalde onlangs weer een mooi resultaat in zijn niet aflatende strijd tegen de vermogensrendementsheffing. Rechtbank Noord-Nederland heeft in twee proefprocedures beslist dat de vermogensrendementsheffing in 2017 en 2018 in strijd is met het discriminatieverbod van artikel 14 EVRM.

De wetgever wilde met de wijzigingen van de box 3-heffing met ingang van 2017 beter aansluiten bij werkelijk behaalde rendementen op sparen en beleggen door het box 3-vermogen te verdelen over (maximaal) drie schijven. Per schijf geldt een door de wetgever vastgestelde verdeling van het box 3-vermogen tussen sparen en beleggen. De door de wetgever berekende rendementen op beleggen zijn in 2017 circa 3,3 maal hoger dan de inkomsten uit spaartegoeden en in 2018 zelfs bijna 15 maal hoger. Het is echter een gegeven dat 40% van de belastingplichtigen met een box 3 vermogen uitsluitend spaart. Ook die groep wordt belast alsof zij hun vermogen voor minstens 1/3 hebben belegd, waardoor voor dat deel veel hogere inkomsten in aanmerking worden genomen dan feitelijk zijn

genoten. Dit vindt in de ogen van de belastingrechter gelukkig geen genade. De rechtvaardiging van de wetgever voor het niet aansluiten bij de werkelijke samenstelling van het vermogen - eenvoud van het stelsel en de mogelijkheid van arbitrage - kan de keuze om een aanzienlijke groep van 40% van de belastingplichtigen te confronteren met een onredelijk hoge belastingdruk volgens de Rechtbank redelijkerwijs niet rechtvaardigen. Toch staat de belastingplichtige weer eens met lege handen, omdat de Rechtbank geen mogelijkheden ziet om het geconstateerde rechtstekort te repareren. Daarvoor zouden rechtspolitieke keuzes gemaakt moeten worden die aan de wetgever zijn. De Rechtbank volgt hiermee de lijn van de Hoge Raad in procedures over de vermogensrendementsheffing vóór 2017. Volgens de Hoge Raad pas de rechter ten opzichte van de wetgever terughoudendheid bij het voorzien in een rechtstekort op stelselniveau.

En zo gaat de belastingplichtige weer van het kastje naar de muur, want van de kant van de wetgever gebeurt er weinig tot niets. Staatssecretaris Vijlbrief wijst inmiddels nadrukkelijk op de demissionaire status van het kabinet. Wellicht wordt het tijd dat de belastingrechter doet wat een rechter behoort te doen: het rechtstekort van de box 3-heffing opheffen. Die mogelijkheid bestaat namelijk wel. De Hoge Raad vond het in een arrest uit 1999 niet uitgesloten dat de afweging om niets aan een rechtstekort te doen anders moet uitvallen als de wetgever ermee bekend is dat een bepaalde wettelijke regeling tot een ongerechtvaardigde ongelijke behandeling leidt, maar nalaat zelf een regeling te treffen die de discriminatie opheft.

Steven Oomens
hoofdredacteur

| Inhoudsopgave

Nieuws

Echtelieden konden voorzieningen vormen voor borgstelling aan eigen BV	01
Schenkbelasting verhoogt verkrijgingsprijs aanmerkelijk belang aandelen niet.....	03
Strafvervolgning na opleggen verzuimboeten in strijd met una via	05
In stichting ondergebrachte woning een APV: 70% huur belast bij inbrengster	08
Tot autokosten behoorde ook boekverlies: bijtelling privégebruik auto intact	10
Winst behaald met huurovereenkomst geen schenking aan partner DGA.....	12
Notaris had bij testament moeten waarschuwen voor hoge erfbelasting voor LAT-vriendin	15
Bij schenden administratieplicht geen mogelijkheid voor herstel administratie	20
Fiscus moet terughoudend zijn bij gebruik van bewijsvermoedens bij administratieplicht.....	22
Kosten van jubileumactie in 2016 nog niet aftrekbaar in 2015	24
Toedeling van gezamenlijk verkregen woning samenwoners zonder overdrachtsbelasting	26
Leegwaardratio voor appartementen in verhuurd woonzorgcomplex	28
Detachering met BTW belast, maar Rechtbank wil menselijke maat.....	31
Woning na uitzending nog eigen woning: rente volledig aftrekbaar.....	33
Gecombineerde heffingskorting terugbetalen door belastingkorting van partner	37
Tijdigheid bezwaar en beroep niet meer ambtshalve getoetst	39

Tips

Vergoedingen voor kosten buitenlandse dienstreizen	02
Online borrel: Denk ook aan de fiscale gevolgen	04
Einde versoepeling van het urencriterium	07
Webmodule en Wet DBA moeten meer duidelijkheid geven	09
Per 2022 BTW-aangifte verplicht met eHerkenning.....	11
Gebruikelijk loon door crisis lager dan minimumloon	14
Kloppen de werknemersverzekeringen in de aangifte?	16
Niet meer drie jaar gebonden aan de KOR bij laag jaarmzet	19
Studenten mogen ook in 2021 onbeperkt bijverdienen	23
Tot 1 oktober uitstel van betaling belastingen	25
Aanvraagloket NOW open tot 30 september 2021	27
Vaste reiskostenvergoeding tot 1 oktober 2021	30
STAP-budget vervangt fiscale scholingsaftrek per 2022	32
Eigen woning verplaatsen naar box 3?.....	38
Gevolgen van hoge WOZ-waarde voor woning	41

Vragen

Hoe voorkom ik een boete bij het te laat indienen van de BTW-aangifte?	06
Kan ik een beroep op middeling doen als ik vorig jaar eenmalig een laag inkomen had?	13
Is de concernregeling voor de WKR een optie onze onderneming?	21
Kan ik voor achterstallig onderhoud een voorziening vormen?	29
Wat is het verschil tussen de AWB en de AWR?	36
Kan ik als dga de bijtelling voor mijn bestelauto van de zaak voorkomen?	40

Special

Lenen van uw bv wordt aan banden gelegd	17
Verleggen in ons land	34

Echtelieden konden voorzieningen vormen voor borgstelling aan eigen BV

25 augustus 2021

Hof Arnhem-Leeuwarden heeft beslist dat een door een echtpaar voor hun BV gestelde zekerheid en borgstelling zakelijk waren. De zekerheidsstelling was aangegaan als directie en niet als aandeelhouders.

Een vrouw en haar echtgenoot waren de aandeelhouders van een holding-BV met een werkmaatschappij. Tussen de bank en de werkmaatschappij werden diverse kredietovereenkomsten gesloten. Het echtpaar stelde zich borg voor schulden van de holding-BV tot € 500.000 plus rente en kosten. In vervolg hierop werd op 19 december 2005 een overeenkomst gesloten voor de vergoeding van de op 28 oktober 2005 verstrekte borgstelling van 1%. Vanaf 2006 tot en met 2010 werd het krediet en de borgstellingsovereenkomst diverse keren aangepast. De holding-BV ging in 2013 failliet. De bank riep in juli 2013 de borgstelling in en vorderde € 750.000 plus rente en kosten. Het echtpaar bestreed de borgstelling maar zonder succes. Na de uitspraak van de civiele rechter hadden zij een regresvordering op de holding-BV van € 750.000 uit hoofde van de borgstellingsovereenkomst. Door het faillissement van de BV was de regresvordering niks meer waard. Het echtpaar vormde een voorziening voor de borgstelling van € 750.000 in hun aangiften IB 2012, maar de inspecteur weigerde de aftrek.

Hof Arnhem-Leeuwarden (ECLI:NL:GHARL:2021:3831) besliste dat de inspecteur niet aannemelijk had gemaakt dat een onafhankelijke derde niet bereid zou zijn geweest om dezelfde zekerheidsstelling aan te gaan als het echtpaar onder overigens dezelfde voorwaarden en omstandigheden. Het Hof vond het aannemelijk dat de zekerheden als moreel commitment door het echtpaar als directie waren gegeven en dat feitelijk geen of een beperkt debiteurenrisico werd gelopen door de manier waarop de transacties werden gefinancierd en volgens strakke procedures werden uitgevoerd. Het Hof verklaarde het hoger beroep van het echtpaar gegrond.

Commentaar

Een borgstelling kan onzakelijk zijn als het borgstellen slechts kan worden aangemerkt als een handelen van een aandeelhouder "als zodanig". Of daarvan sprake is, hangt af van de vraag of een onafhankelijke derde bereid geweest zou zijn eenzelfde aansprakelijkheid te aanvaarden tegen een niet van de winst van de debiteur/vennootschap afhankelijke vergoeding. In de praktijk stelt de Belastingdienst vaak dat een borgstelling per definitie onzakelijk is omdat vaak alleen aandeelhouders dat doen. Een borgstelling moet qua zakelijkheid op eenzelfde wijze worden beoordeeld als een lening. Het komt er dan op aan of een arm's length borgstellingsvergoeding vastgesteld kan worden die niet afhankelijk is van de winst van de hoofdebiteur.

Vergoedingen voor kosten buitenlandse dienstreizen

25 augustus 2021

Sinds 1 januari 2020 mag u voor de onkostenvergoedingen voor een werknemer die op dienstreis gaat, aansluiten bij de vergoedingen die in de CAO Rijk staan. Als voorwaarde geldt dat de werknemer wat zijn uitgaven betreft vergelijkbaar is met een ambtenaar op dienstreis.

Per 1 juli 2021 zijn de vergoedingsbedragen voor verblijfskosten in het buitenland aangepast. De vergoedingen zijn gericht vrijgesteld, tenzij u de kosten van een overnachting niet aannemelijk kunt maken. In dat geval mag u op basis van paragraaf 10.3 van de CAO Rijk een vergoeding van € 11,34 per overnachting voor maximaal vier overnachtingen per dienstreis geven. Deze vergoeding is niet gericht vrijgesteld, maar u kunt dit loon wel aanwijzen als eindheffingsloon.

Ook voor de vergoedingen voor verblijfskosten in het binnenland kunt u aansluiten bij de CAO Rijk. De maximale bedragen die gelden voor gericht vrijgestelde vergoedingen voor binnenlandse dienstreizen staan in het Handboek Loonheffingen 2021.

Schenkbelasting verhoogt verkrijgingsprijs aanmerkelijk belangaandelen niet

25 augustus 2021

De Hoge Raad heeft beslist dat als een schenking bestaat uit aanmerkelijk belangaandelen de schenkbelasting die ter zake van de schenking wordt voldaan niet de verkrijgingsprijs van de a.b.-aandelen verhoogt.

Een vader bezat in 2014 alle aandelen in BV A. De verkrijgingsprijs van dit a.b. was € 586.350. In 2014 schonk de vader aan zijn zoon alle aandelen in BV B. De verkrijgingsprijs van dat a.b. was voor de vader € 4.400. Deze verkrijgingsprijs was doorgeschoven naar zijn zoon. De zoon voldeed voor deze schenking € 361.097 schenkbelasting. In 2015 vond een juridische fusie plaats met BV B als verkrijgende en BV A als verdwijnende vennootschap. De zoon deed een beroep op de vrijstelling bij juridische fusie en doorschuiving van de verkrijgingsprijs. Daarna verzocht hij de inspecteur de verkrijgingsprijs van zijn a.b. in BV B vast te stellen op € 952.657 (de oorspronkelijke verkrijgingsprijs van € 586.350, vermeerderd met de doorgeschoven verkrijgingsprijs voor de aandelen BV B van € 4.400 én vermeerderd met de schenkbelasting van € 361.907). De inspecteur rekende de schenkbelasting niet tot de verkrijgingsprijs en Rechtbank Gelderland was het daar mee eens. De zoon stelde sprongcassatie in.

De Hoge Raad (ECLI:NL:HR:2021:883) besliste dat kosten die ten laste van de verkrijger van een a.b. zijn gekomen, bij de bepaling van de verkrijgingsprijs in aanmerking worden genomen als zij zijn gemaakt in onmiddellijk verband met de verkrijging van de aandelen. Als de verkrijger schenkbelasting betaalt in verband met het feit dat de a.b.-aandelen door schenking zijn verkregen, is dit bedrag geen kostenpost die in onmiddellijk verband staat met de verkrijging van de aandelen. De schenkbelasting is veroorzaakt door het feit dat een bevoordeling uit vrijgevigheid plaatsvond, en staat los van de wijze waarop die bevoordeling vorm kreeg, in dit geval door overdracht van aandelen. Bij het bepalen van de verkrijgingsprijs van geschonken aandelen wordt dus geabstraheerd van het feit dat aanleiding was voor het verschuldigd worden van schenkbelasting. De Hoge Raad besliste dat de schenkbelasting niet tot de verkrijgingsprijs kon worden gerekend.

Online borrel: Denk ook aan de fiscale gevolgen

25 augustus 2021

Het pakket met hapjes en drankjes dat u naar uw werknemers thuis toestuurt voor een online borrel, telt als loon in natura voor de werknemer. Het gaat dan om de waarde van het pakket, inclusief de verzendkosten. U kunt het borrelpakket (inclusief de verzendkosten) ook aanwijzen als eindheffingsloon en onderbrengen in de vrije ruimte van de werkkostenregeling. Uw werknemer ziet het pakket dan niet terug op zijn loonstrook. Er geldt slechts een nihilwaardering voor het borrelpakket als de werkruimte van de werknemer thuis onder het fiscale begrip 'werkplek' valt. Er moet dan voldaan zijn aan de volgende eisen:

- De werkruimte is een zelfstandig gedeelte van de woning. De ruimte heeft bijvoorbeeld een eigen opgang en eigen sanitair.
- U heeft als werkgever met de werknemer een zakelijke huurovereenkomst, waardoor alleen u over de ruimte beschikt.
- De werknemer werkt in die ruimte.

Strafvervolgning na opleggen verzuimboeten in strijd met una via

25 augustus 2021

Hof Den Bosch verklaarde het OM in de volgende zaak niet-ontvankelijk in de strafvervolgning van een ondernemer voor het niet-betalen van BTW, omdat de Belastingdienst voor het niet-betalen van de BTW al verzuimboeten had opgelegd.

Een man exploiteerde een administratiekantoor. Hij diende kwartaalaangiften BTW in, maar voldeed de BTW al jaren niet. Hij betaalde ook de daar opvolgende naheffingsaanslagen met verzuimboeten niet. Hij werd strafrechtelijk vervolgd in het kader van het zogenoemde "paperclip-project" van de Belastingdienst. Op grond daarvan werd kleinere BTW-fraude strafrechtelijk aangepakt. De politierechter in Rechtbank Oost-Brabant veroordeelde de man voor het opzettelijk niet-betalen van belasting die op aangifte moest worden voldaan, tot een taakstraf van 120 uur, waarvan 60 uur voorwaardelijk met een proeftijd van twee jaar. De man ging met succes in hoger beroep.

De strafkamer van Hof Den Bosch (ECLI:NL:GHSHE:2021:1168) stelde vast dat de Belastingdienst voor het niet-voldoen van BTW verzuimboeten had opgelegd. Deze verzuimboeten waren voor hetzelfde feit als het feit waarvoor de man nu strafrechtelijk werd vervolgd, te weten het opzettelijk niet (tijdig) voldoen van belasting, die op aangifte moest worden voldaan. Omdat sprake was van hetzelfde feit en daarvoor al boeten op grond van artikel 67c AWR waren opgelegd, hadden die boeten dezelfde rechtsgevolgen als een kennisgeving van niet verdere vervolging. De oplegging van de verzuimboeten stond daarmee in de weg aan strafrechtelijke vervolging voor het niet (tijdig) voldoen van de in de aangiften aangegeven BTW. Het Hof vernietigde het vonnis van de Rechtbank en verklaarde het OM niet-ontvankelijk in de strafvervolgning.

Commentaar

Het doel van het ne-bis-in-idembeginsel is het voorkomen dat voor hetzelfde feit samenloop ontstaat van een bestuurlijke boete met strafvervolgning. Er moet dus een keuze worden gemaakt voor de ene óf de andere weg: una via. Als voor strafrechtelijke vervolging is gekozen, worden de (navorderings/naheffings)aanslagen zonder bestuurlijke boeten opgelegd. Voor de beoordeling of sprake is van "hetzelfde feit" moet de rechter de feiten toetsen op grond van onder meer de juridische aard van de feiten, de gedraging van de verdachte, de schuldgraad, de te beschermen rechtsnormen en strafmaxima.

Hoe voorkom ik een boete bij het te laat indienen van de BTW-aangifte?

25 augustus 2021

Ik heb een boete ontvangen omdat ik mijn BTW-aangifte voor het afgelopen kwartaal te laat heb ingediend. Hoe is dit te voorkomen?

Antwoord

Het kan wel eens voorkomen dat u de BTW-aangifte te laat doet. Voor dit aangifteverzuim kan de Belastingdienst een boete opleggen. Deze boete kan echter worden voorkomen door binnen de coulancetermijn van zeven kalenderdagen na de uiterste aangiftedatum alsnog de aangifte in te dienen. Als niet binnen die zeven kalenderdagen de aangifte bij de Belastingdienst binnen is volgt een boete van € 68. Om het te laat indienen van de BTW-aangifte te voorkomen kunt u bijvoorbeeld de app BTW-Alert van de Belastingdienst installeren. U krijgt dan een melding als u aangifte moet doen. Dit werkt als volgt. U voert eenmalig uw BTW-nummer, aangiftedata en betalingskenmerken in. Vervolgens laat u de app:

- een herinnering sturen als u aangifte moet doen;
- een agenda-item in uw smartphone of tablet aanmaken;
- betalingskenmerken opzoeken als u moet betalen.

U kunt de app voor meerdere ondernemingen tegelijk gebruiken. Ook als deze verschillende aangiftetijdvakken hebben.

Het indienen van de aangifte en het betalen van de verschuldigde BTW moet u los van elkaar zien. De kans is dus ook groot dat niet alleen dat de aangifte te laat of niet is ingediend maar dat er ook niet is betaald. In dat geval is er sprake van een betaalverzuim. Ook dit kan leiden tot boetes van de Belastingdienst.

Einde versoepeling van het uren criterium

25 augustus 2021

Het uren criterium is van belang voor allerlei soorten van ondernemersaftrek in de inkomstenbelasting (IB), zoals de zelfstandigenaftrek en de startersaftrek. IB-ondernemers kunnen die aftrek alleen krijgen als zij in een jaar minstens 1.225 uur aan hun onderneming besteden. In coronatijd zal het echter voor veel IB-ondernemers lastig zijn om aan het uren criterium te voldoen. Bent u IB-ondernemer, dan mag u voor de periode van 1 januari 2021 tot en met 30 juni 2021 ervan uitgaan dat u minimaal 24 uur per week aan uw onderneming heeft besteed. Als de piek van de werkzaamheden in 1 januari 2021 tot en met 30 juni 2021 ligt, mag u ervan uitgaan dat u in 2021 in deze periode evenveel uren heeft gewerkt als in 2019. De uren over 2019 moet u wel aannemelijk kunnen maken. Deze versoepeling is niet meer verlengd en is dus per 1 juli gestopt!

In stichting ondergebrachte woning een APV: 70% huur belast bij inbrengster

25 augustus 2021

Rechtbank Den Haag heeft beslist dat een woning die is ingebracht in een stichting, moest worden aangemerkt als een afgezonderd particulier vermogen (APV). Het bezit van de woning werd toegerekend aan degene die de woning had ingebracht.

Een vrouw richtte in juli 2013 een stichting op waarvan haar broer voorzitter en secretaris werd. Het doel van de stichting was het behartigen van alle vermogensrechtelijke belangen van de vrouw en (ná haar overlijden) het behartigen van de vermogensbelangen van haar dan nog in leven zijnde broers en zusters. De vrouw verkocht in juli 2013 haar woning voor € 155.000 aan de stichting, die de koopsom schuldig bleef. De stichting verhuurde de woning eerst aan de vrouw en vanaf 2014 ook gedeeltelijk aan derden. In mei 2016 verhuisde de vrouw naar een andere woning en in 2018 overleed zij. De inspecteur legde vervolgens aan haar erfgenamen navorderingsaanslagen inkomstenbelasting op over 2014 tot en met 2016 omdat volgens hem sprake was van een afgezonderd particulier vermogen en 70% van de huurbaten van de stichting daarom bij de vrouw belast waren. Volgens de inspecteur gold de woning nog twee jaar, nadat de vrouw deze had verlaten (dus tot haar overlijden), als eigen woning omdat zij daarna in een verpleeg- of verzorgingshuis verbleef. De erven gingen in beroep en stelden dat geen sprake was van een afgezonderd particulier vermogen en dat de woning ten onrechte aan de vrouw was toegerekend.

Rechtbank Den Haag (ECLI:NL:RBDHA:2021:2428) was het niet met de erven eens dat de stichting niet meer dan bijkomstig een particulier belang beoogde. In de statuten van de stichting stond dat het doel in eerste instantie was het behartigen van alle vermogensrechtelijke belangen van de vrouw en in tweede instantie (ná haar overlijden) het behartigen van de vermogensbelangen van haar nog in leven zijnde broers en zusters. Dit was een particulier belang. De Rechtbank besliste dat sprake was van een APV en het bezit van de woning in de betreffende jaren terecht aan de vrouw was toegerekend. Door de toerekening van het bezit van de woning aan de vrouw, genoot de vrouw de voordelen van de woning, hadden kosten en lasten van de woning op haar gedrukt en ging de waardeverandering haar aan. Omdat de woning haar tot de verhuizing in 2016 als hoofdverblijf ter beschikking had gestaan, was de eigenwoningregeling in 2014, 2015 en 2016 van toepassing. De inspecteur had terecht 70% van de huuropbrengsten betaald door derden in aanmerking genomen.

Webmodule en Wet DBA moeten meer duidelijkheid geven

25 augustus 2021

Het demissionair kabinet wil met een webmodule aan opdrachtgevers voor de loonheffingen duidelijkheid – en waar mogelijk zekerheid – geven over de kwalificatie van de arbeidsrelatie met opdrachtnemers. Na de pilotfase, die loopt tot september, volgt er een evaluatie. Het invullen van de webmodule, een online vragenlijst, kan leiden tot drie mogelijke uitkomsten:

- Indicatie dienstbetrekking. Het vermoeden is dat de manier van werken een dienstbetrekking inhoudt.
- Geen dienstbetrekking. De opdrachtnemer mag het werk naar verwachting als zelfstandige verrichten.
- Geen oordeel mogelijk. Er bestaat twijfel over de aard van de arbeidsrelatie.

Momenteel moeten opdrachtgevers en -nemers het doen met de Wet Deregulering Beoordeling Arbeidsrelaties (DBA). Als u met een door de Belastingdienst goedgekeurd contract werkt, geeft dit u als opdrachtgever een vrijwaring voor de loonheffingen. De Wet DBA geeft echter veel uitvoeringsproblemen. De wet wordt daarom in de praktijk niet gehandhaafd, tenzij sprake is van misbruik van de regeling. Bij misbruik kan de Belastingdienst correctieverplichtingen en naheffingsaanslagen (met boetes) opleggen. De Belastingdienst heeft inmiddels aangegeven dat het huidige handhavingsbeleid pas eindigt als het kabinet dit besluit. Dit zal naar verwachting pas gebeuren door een nieuw kabinet naar aanleiding van de resultaten van de Pilot Webmodule.

Tot autokosten behoorde ook boekverlies: bijtelling privégebruik auto intact

25 augustus 2021

Uit de volgende uitspraak van Hof Den Bosch blijkt dat ook een boekverlies op een auto van belang kan zijn voor de bijtelling wegens privégebruik.

De inspecteur legde na een boekenonderzoek aan een advocaat met een eenmanszaak navorderingsaanslagen IB op over 2012, 2013 en 2014 omdat de zakelijkheid van de ritten met betrekking tot de representatie en verteer met de zakelijke auto's niet was aangetoond. De inspecteur corrigeerde over alle jaren een bijtelling wegens privégebruik auto's. De advocaat ging in beroep. Rechtbank Zeeland-West-Brabant verklaarde het beroep ongegrond. De advocaat ging in hoger beroep.

Hof Den Bosch (ECLI:NL:GHSHE:2021:1489) was het met de advocaat eens dat alleen de werkelijke autokosten als bijtelling in aanmerking genomen hoefden te worden genomen, maar de advocaat had ten onrechte niet een verkoopverlies op de auto in zijn autokosten verwerkt. De werkelijke autokosten waren dus hoger en bedroegen meer dan de inspecteur voor privégebruik auto's in aanmerking had genomen.

Commentaar

Ondernemers die een auto op de balans van de IB-onderneming hebben staan of een auto leasen, moeten een bijtelling plegen als zij de auto ook privé gebruiken en geen km-administratie voeren of anderszins niet kunnen aantonen dat zij minder dan 500 km per jaar privé met de auto rijden. De bijtelling van niet ten behoeve van de onderneming gemaakte kosten (onttrekking) inzake privégebruik van een personenauto kan in enig jaar niet hoger worden gesteld dan het bedrag dat bij de bepaling van de winst van dat jaar als werkelijke kosten verbonden aan het houden van een personenauto in aftrek is gebracht. Tot de in aanmerking te nemen werkelijke autokosten behoort echter ook een eventueel op een personenauto gerealiseerd verkoopverlies of een (in verband met een waardedaling) op de boekwaarde van de personenauto afgeboekt bedrag.

Per 2022 BTW-aangifte verplicht met eHerkenning

25 augustus 2021

Vanaf 1 januari 2022 kunt u voor uw BTW-aangifte niet meer terecht op het 'oude portaal' van de Belastingdienst. U moet dan over naar Mijn Belastingdienst Zakelijk. Eenmanszaken kunnen net als in het oude portaal nog steeds inloggen met DigiD. Rechtspersonen (zoals BV's en NV's) die zelf aangifte doen, moeten hiervoor de digitale sleutel eHerkenning met betrouwbaarheidsniveau 3 kopen. Ondernemingen die deze eHerkenning alléén nodig hebben voor contact met de Belastingdienst kunnen een speciale variant van de digitale sleutel aanschaffen. Daarvoor is er ook een compensatieregeling, waarmee ondernemingen een keer per jaar € 24,20 vergoed kunnen krijgen. Voor een reguliere eHerkenning is er geen compensatieregeling.

Wilt u 'Mijn Belastingdienst Zakelijk' niet gebruiken, dan kunt u de BTW-aangifte alsnog doen met een softwarepakket 'dat daarvoor geschikt is'. Ook kunt u aankloppen bij een fiscaal dienstverlener. Als u uw belastingzaken uitbesteedt aan een adviseur, kunt u diegene namelijk machtigen om met eHerkenning aangifte te doen. Zo hoeft u zelf geen eHerkenning te kopen.

Winst behaald met huurovereenkomst geen schenking aan partner DGA

25 augustus 2021

Rechtbank Zeeland-West-Brabant heeft beslist dat de overname van een lucratief huurcontract van een BV van een man geen schenking opleverde bij zijn partner.

Een BV onderhandelde met een stichting over door de BV de realiseren nieuwbouw, die vervolgens door de stichting zou worden gehurd. Nog voor het huurcontract werd getekend, sloot de stichting een huurcontract met een in België gevestigde NV die was opgericht door de aandeelhouder van de BV en door zijn partner. De realisatie van de nieuwbouw vond vervolgens plaats in opdracht van de BV. De aanneemsom waarvoor de BV de nieuwbouw ten behoeve van de NV zou bouwen, was beduidend lager dan de aanneemsom waarop de huurprijs tussen de BV en de stichting in eerste instantie was gebaseerd. De inspecteur stelde dat door de BV een voordelig huurcontract was overgedragen aan de NV omdat de 100% aandeelhouder van de BV (DGA), 50% aandeelhouder was van de NV. De andere 50% van de aandelen werd gehouden door de partner. De inspecteur stelde dat een schenking was gedaan door de 100% aandeelhouder van de BV aan zijn partner. De partner ging in beroep.

Rechtbank Zeeland-West-Brabant (ECLI:NL:RBZWB:2021:2674) was het met partner eens dat er geen schenking was gedaan omdat daarvan alleen sprake kon zijn als de schenker door de schenking was verarmd. De BV - en daarmee de man - was door het aangaan van het huurcontract tussen de NV en de stichting niet verarmd met het huurcontract verminderd met de bouwkosten. De BV had de voorbereidende werkzaamheden verricht waardoor een huurovereenkomst tot stand was gekomen. Deze voorbereidende werkzaamheden hadden voor de BV niet geleid tot een juridisch afdwingbaar recht met een economische waarde. De huurovereenkomst was immers (uiteindelijk) tussen de stichting en de NV en niet tussen de stichting en de BV gesloten. Dit betekende dat de voordelen uit deze huurovereenkomst van begin af aan tot het vermogen van de NV behoorden en niet tot het vermogen van BV. De inspecteur had niet aannemelijk gemaakt dat voorafgaand aan het ondertekenen van de huurovereenkomst al sprake was van wilsovereenstemming tussen de BV en de stichting. De inspecteur had ook niet aannemelijk gemaakt dat de BV de huurovereenkomst, ten laste van haar vermogen had overgedragen aan de NV. De Rechtbank verklaarde het beroep van de partner gegrond.

Kan ik een beroep op middeling doen als ik vorig jaar eenmalig een laag inkomen had?

25 augustus 2021

Kan ik een beroep op middeling doen als ik vorig jaar eenmalig een laag inkomen had?

Als gevolg van de coronapandemie heb ik vorig jaar een heel laag inkomen gehad in box 1. Kan ik nu een beroep doen op middeling?

Antwoord

Middeling kan interessant zijn als u in de afgelopen drie jaren een sterk wisselend inkomen heeft gehad in box 1. Door het inkomen te middelen over de drie jaren kunt u de nadelige werking van het progressieve tarief van de IB ongedaan maken.

Door de middeling wordt de belasting herrekend op basis van het gemiddelde inkomen over de voorgaande drie jaren. Het verschil tussen de werkelijk geheven belasting en de herrekende belasting na middeling wordt aan u terugbetaald.

Middeling is overigens alleen mogelijk over

het inkomen in box 1. In box 2 en box 3 geldt een vast proportioneel tarief en daar heeft middeling geen nut.

U hoeft in het middelingsverzoek alleen de jaren te vermelden. U kunt meerdere keren gebruikmaken van de middelingsregeling, maar de jaren van de middelingstijdvakken mogen elkaar niet overlappen. Dus als u over 2016, 2017 en 2018 middelt, kunt u niet meer over de jaren 2018, 2019 en 2020 middelen.

U kunt pas een middelingsverzoek indienen als alle aanslagen in het middelingstijdvak definitief zijn. Het verzoek tot middeling moet vervolgens binnen drie jaar na de dagtekening van de laatste definitieve aanslag binnen zijn. Ook is het zo dat voor de teruggaaf een drempel geldt van € 545.

Gebruikelijk loon door crisis lager dan minimumloon

25 augustus 2021

Als u aanmerkelijkbelang (ab-)houder bent in een bv (>5% aandelenbezit in bv), moet u voor uw werk een gebruikelijk loon opgeven. Dit is in principe het loon dat een werknemer in 'de meest vergelijkbare dienstbetrekking' verdient. Een lager gebruikelijk loon hanteren mag bijvoorbeeld als de bv structureel verlies lijdt. In de coronacrisis mogen ab-houders dan ook een [rekenformule](#) hanteren waarbij het loon is gekoppeld aan de omzet van de bv. Dit mag zónder eerst vooroverleg te voeren met de inspecteur.

Tot voor kort moest het gebruikelijk loon minimaal het wettelijk minimumloon bedragen. U mag sinds kort van de Belastingdienst uitgaan van een lager gebruikelijk loon dan het wettelijk minimumloon. Maar dan moeten er zakelijke gronden aanwezig zijn om het loon lager vast te stellen. Denk aan de situatie dat de continuïteit van de bv in gevaar komt doordat er al een tijdje verliezen worden geleden. Dit geldt ook voor start-ups en startende ondernemingen.

Wilt u toch zekerheid over het te hanteren gebruikelijk loon, neem dan contact op met de Belastingdienst via het [formulier Verzoek vooroverleg](#).

Notaris had bij testament moeten waarschuwen voor hoge erfbelasting voor LAT-vriendin

25 augustus 2021

Hof Den Bosch heeft beslist dat een notaris had moeten waarschuwen voor de hoge erfbelasting die een erfgename en tevens LAT-vriendin van de testateur zou moeten betalen na zijn overlijden.

Een vrouw was erfgename van een man met wie zij 35 jaar lang tot zijn overlijden een niet-geformaliseerde LAT-relatie had. De man liet bij zijn overlijden € 1,2 mln aan de vrouw na. Daarover was zij € 481.144 erfbelasting verschuldigd omdat zij geen recht had op de partnervrijstelling. Zij spande een klachtprocedure aan tegen de notaris en stelde dat die onzorgvuldig had gehandeld bij de totstandkoming van het testament.

De kamer voor het notariaat van Hof Den Bosch was dat met de vrouw eens en legde aan de notaris de maatregel van een waarschuwing op. Op een notaris rust een zware zorgplicht om alles te doen wat nodig is voor het intreden van de rechtsgevolgen die zijn beoogd met de rechtshandeling. De wensen van de testateur hadden volgens het Hof moeten worden geïnventariseerd en overeenkomstig de bedoeling had dan de uiterste wilsbeschikking moeten worden opgesteld. De notaris had de testateur daarbij moeten wijzen op de gevolgen van

de wijze waarop zijn laatste wil in een uiterste wilsbeschikking werd vastgelegd. Aangezien de notaris bekend was met het feit dat de man en de vrouw een niet-geformaliseerde LAT-relatie hadden en dat zij dus niet werden aangemerkt als partners in de zin van de Successiewet, had de notaris zich een globaal beeld van de financiële situatie van de man moeten vormen en hem moeten wijzen op de voor de vrouw te verwachten hoge heffing aan erfbelasting. Het Hof verklaarde de klacht van de vrouw gegrond.

Kloppen de werknemersverzekeringen in de aangifte?

25 augustus 2021

De Belastingdienst controleert regelmatig de gegevens voor de werknemersverzekeringen in uw aangifte loonheffingen. Als de gegevens voor de werknemersverzekeringen in uw aangifte loonheffingen over de eerste drie tijdvakken van 2021 afwijken van de informatie die bij de fiscus bekend is, kunt u een brief van de Belastingdienst verwachten. In de bijlage bij de brief staat om welke rubrieken in de aangifte loonheffingen het gaat.

Ontvangt u zo'n brief, controleer dan eerst of u na de controledatum de aangiften loonheffingen nog heeft gecorrigeerd:

- Heeft u één of meer aangiften gecorrigeerd, ga dan na of de gegevens in de aangiften na de correcties overeenkomen met de verwachting van de Belastingdienst.
 - o Zijn er verschillen, mail dan een verklaring voor de verschillen naar de Belastingdienst of corrigeer de aangifte(n) nog een keer.
 - o Komen de gegevens na de correcties overeen met die van de Belastingdienst, dan hoeft u niets te doen.
- Heeft u de aangiften niet gecorrigeerd, controleer dan aan de hand van het overzicht bij de brief of u de gegevens voor de werknemersverzekeringen goed heeft ingevuld in de aangiften.
 - o Kloppen de aangiften, stuur dan een e-mail naar de Belastingdienst waarin u de vastgestelde verschillen verklaart.
 - o Heeft u een aangifte niet goed ingevuld, corrigeer deze dan zo snel mogelijk.

Lenen van uw bv wordt aan banden gelegd

25 augustus 2021

Het wetsvoorstel Excessief lenen bij de eigen vennootschap moet al te hoge schulden van dga's bij hun eigen bv aanpakken. Schulden hoger dan € 500.000 worden straks aangemerkt als 'excessief'. Het is nu de bedoeling dat de wet per 1 januari 2023 in werking treedt. Dit betekent dat de Belastingdienst eind 2023 voor het eerst zal peilen hoe hoog de schulden van dga's bij hun eigen bv zijn. Dan moet u als dga dus wel op tijd in actie komen met aflossen als dat nodig is.

In september 2018 kondigde de toenmalige staatssecretaris al aan dat hij een rekening-courantmaatregel zou gaan uitwerken om excessief lenen van de eigen vennootschap te ontmoedigen. De maatregel komt erop neer dat leningen boven een bedrag van € 500.000 worden aangemerkt als inkomen uit aanmerkelijk belang (ab). Dat bedrag moet dus worden meegenomen in box 2 van de IB.

Als dga wordt u niet individueel, maar met uw partner gezamenlijk in de heffing betrokken voor de schulden boven de € 500.000. Het is hierbij niet relevant of de schulden zijn aangegaan door u of door uw partner en of de schulden behoren tot het individuele vermogen van u of van uw partner. Ook is niet relevant of de partner zelf ook ab-houder is. De voorgestelde maatregel geldt daarnaast ook voor schulden die met u als dga verbonden personen (bloed- of aanverwanten in de rechte lijn van u of van uw partner) hebben aan de bv.

Verbonden persoon

Om te voorkomen dat de maatregel eenvoudig omzeild kan worden, vallen ook schulden die samenhangen met regulier aangegane leningen onder de reikwijdte van de maatregel. Daarom moet u het doorlenen van door andere personen van de bv geleende gelden aan de ab-houder en garantstellingen door de vennootschap ook onder de maatregel scharen. Onlangs heeft demissionair staatssecretaris Vijlbrief van Financiën nog een wijziging aangebracht in het wetsvoorstel ten aanzien van dit onderwerp. Het maximumbedrag geldt ook voor een verbonden persoon en zijn partner gezamenlijk. Daarmee worden schulden van de partner van de verbonden persoon toegerekend aan de dga voor zover deze schulden alleen of tezamen met de schulden van de verbonden persoon meer bedragen dan € 500.000.

Woning

De schulden die door u als dga zijn aangegaan voor de aankoop van een woning zijn uitgezonderd van de heffing. Dat geldt niet alleen voor bestaande eigenwoningsschulden, maar ook voor nieuwe gevallen. Om in aanmerking te komen voor de uitzondering van deze maatregel moet de aangegane woningsschuld natuurlijk wel voldoen aan de voorwaarden van de eigenwoningregeling in de Wet IB 2001. Daarnaast geldt voor nieuwe eigenwoningsschulden dat u als dga een recht van hypotheek (heeft) verstrekt aan uw bv.

Emigratie

In het wetsvoorstel is nu al geregeld dat het fictieve vervreemdingsvoordeel dat in aanmerking wordt genomen bij emigratie van de dga moet worden verlaagd met het bedrag dat als negatief fictief regulier voordeel in aanmerking zou zijn genomen als de dga in Nederland was gebleven en zijn schulden had afgelost. Een vergelijkbare bepaling gaat via een nota van wijziging die onlangs is verschenen gelden voor de situatie waarin een buitenlandse belastingplichtige de werkelijke leiding van een vennootschap waarin hij een aanmerkelijk belang heeft verplaatst uit Nederland en daardoor geen aanmerkelijk belang meer heeft in een in Nederland gevestigde vennootschap.

Uitstel van betaling

In het wetsvoorstel is ook opgenomen dat het uitstel van betaling van een conserverende aanslag voor de IB ook wordt beëindigd als een positief fictief regulier voordeel wordt genoten. Op grond van het overgangsrecht blijft op conserverende aanslagen die zijn opgelegd naar aanleiding van belastbare feiten die zich hebben

voorgedaan voor 15 september 2015, 15:15 uur, het op dat moment geldende invorderingsrecht (het oude recht) van toepassing. Onder het oude recht wordt het verleende uitstel van betaling minder snel beëindigd. In de nota van wijziging is nu geregeld dat de maatregelen van het wetsvoorstel niet gaan gelden voor conserverende aanslagen waarop het oude recht van toepassing is gebleven.

Toezicht

De nieuwe wet zal ervoor (moeten) zorgen dat het aantal discussies dat gevoerd wordt tussen de dga en de inspecteur over leningen van de vennootschap aan de aanmerkelijkbelanghouder vermindert. Daarbij gaat het vaak om de vraag of er wel sprake is van een lening of dat de lening een verkapte (fiscale) winstuitdeling is. Dit laatste moet de inspecteur dan wel bewijzen. De beoordeling van deze situaties vergt veel toezichtscapaciteit van de Belastingdienst. Voor schulden onder de € 500.000 blijven die discussies dus wel bestaan.

Uitstel

Van verder uitstel van de invoering van het wetsvoorstel wil het kabinet ook niet weten. Vanuit verschillende hoeken is hierom gevraagd, mede met het oog op de coronacrisis. Het kabinet benadrukt echter dat de invoering juist vanwege corona al een jaar is opgeschoven, van 2022 naar 2023. Dit betekent dat de Belastingdienst op 31 december 2023 voor het eerst zal peilen hoe hoog de schuld bij de eigen bv is. En de maatregel is al op Prinsjesdag 2018 aangekondigd. Daarmee zit er al ruim vijf jaar tussen de aankondiging en de daadwerkelijke uitvoering van de maatregel. Die termijn is wat het kabinet betreft lang genoeg voor dga's om hun schuldpositie onder de grens van € 500.000 te brengen. Het kabinet ziet dan ook geen reden om bestaande schulden uit te zonderen van de maatregel, omdat er genoeg tijd is om de schulden af te lossen of te herfinancieren.

Liquiditeitspositie

Een deel van de dga's heeft al ingespeeld op het wetsvoorstel door in 2019 al flink dividend uit te keren. Verder benadrukt het kabinet dat het lenen door houders van een aanmerkelijk belang 'onwenselijk' vindt in deze crisistijd. Want daardoor verslechtert de liquiditeitspositie van ondernemingen, terwijl de overheid die juist op peil probeert te houden met allerlei coronasteunmaatregelen.

Voorstel bedoeld om belastinguitstel en -afstel tegen te gaan

Het kabinet heeft al eerder in een nota een karrenvracht aan vragen van de Tweede Kamer beantwoord over het wetsvoorstel. De terugkerende boodschap is dat het wetsvoorstel vooral is bedoeld om belastinguitstel en -afstel tegen te gaan. Daarom ziet het kabinet ook geen reden om uitzonderingen te maken voor bijvoorbeeld leningen van dga's met 'zakelijke' voorwaarden. Want bij alle leningen is er immers sprake van belastinguitstel.

Uit een nieuwe lijst met vragen van de Kamercommissie voor Financiën blijkt dat verschillende fracties geen genoegen nemen met de antwoorden. Met name VVD en CDA trekken fel van leer. De VVD roert aan dat de regering er alles aan moet doen 'om samen goed uit de crisis te komen' en zou moeten 'optreden als een betrouwbare partner'. Volgens de VVD draagt de maatregel hier niet aan bij, en de partij hoopt daarom op een 'herbezinning van de regering'. De partij stelt zelfs de vraag of de regering bereid is om het wetsvoorstel in te trekken. Ook het CDA vraagt de regering 'nogmaals te reflecteren op de doelmatigheid van deze maatregel'. De VVD vraagt zich verder af of het kabinet niet hetzelfde doel kan bereiken door meer in te zetten op het opsporen van onzakelijke leningen van dga's. De VVD wijst er verder op dat dga's het geld van de lening mogelijk in vastgoed hebben zitten, en dat dus moeten verkopen om de schuld aan de bv terug te dringen. Of zij moeten de schuld herfinancieren bij de bank.

Geanticipeerd op voorstel

Het blijkt dat dga's in 2019 al behoorlijk hebben geanticipeerd op het komende wetsvoorstel. In dat jaar is er € 13,6 miljard extra dividend uitgekeerd. Niet alleen vanwege het wetsvoorstel overigens, maar ook omdat het tarief in box 2 in 2020 is opgeschroefd van 25% naar 26,25%. De extra dividenduitkering levert € 3,4 miljard aan belasting op in box 2, schrijft het kabinet. Het is op dit moment nog niet duidelijk welk deel van de winstuitkeringen is gebruikt om schulden af te lossen.

Niet meer drie jaar gebonden aan de KOR bij laag jaaronzet

25 augustus 2021

Als u een jaaronzet heeft die lager is dan € 20.000, kunt u voor de BTW gebruikmaken van de kleineondernemersregeling (KOR). Hiervoor moet u zich aanmelden bij de Belastingdienst. U bent dan geen BTW verschuldigd over de door u verrichte leveringen en diensten. U hoeft ook geen BTW-aangifte te doen. Maar u heeft dan ook geen recht meer op aftrek van BTW. Kiest u voor de KOR, dan bent u hier minimaal drie jaar aan gebonden.

Heeft u een jaaronzet van maximaal € 1.800 en wilt u de KOR toepassen? Dan hoeft u hiervan op basis van het besluit van 10 juni 2021 geen melding meer te doen bij de Belastingdienst. U bent dan ook niet meer gebonden aan de minimale toepassingsduur van de KOR van drie jaar of aan een wederopzegging van de regeling. Dit besluit heeft terugwerkende kracht tot 1 januari 2020, de datum waarop de huidige KOR in werking trad.

Bij schenden administratieplicht geen mogelijkheid voor herstel administratie

25 augustus 2021

Wanneer een administratieplichtige heeft nagelaten een administratie bij te houden, kan de rechter hem geen hersteltermijn bieden om alsnog aan de administratieplicht te voldoen.

Een man ontving navorderingsaanslagen IB en naheffingsaanslagen BTW nadat uit strafrechtelijk onderzoek was gebleken dat hij op grote schaal tegen betaling belastingaangiften voor derden had verzorgd en deze betalingen niet had aangegeven. De man maakte bezwaar, waarna de inspecteur hem herhaaldelijk vroeg om zijn administratie te verstrekken. Toen de man daar niet aan tegemoet kwam, nam de inspecteur een informatiebeschikking. Hof Den Haag besliste dat de inspecteur met verklaringen van diverse belastingplichtigen aannemelijk had gemaakt dat bedrijfsmatige activiteiten waren verricht waardoor administratieplicht was ontstaan. De man moest de gevraagde gegevens verstrekken binnen een termijn van zes weken verstrekken. De man ging in cassatie.

De Hoge Raad (ECLI:NL:HR:2021:822) besliste dat het Hof ten onrechte een nieuwe termijn had gesteld om alsnog te voldoen aan de verplichtingen in de informatiebeschikking. De administratieplicht hield in dat de rechten en plichten van het bedrijf en de voor de heffing van belasting verder van belang zijnde gegevens te allen tijde duidelijk uit de administratie moesten blijken. De administratie moest regelmatig worden bijgehouden en daarom was het niet mogelijk om achteraf alsnog aan de administratieplicht te voldoen als vaststond – zoals in dit geval voor 2011 tot en met 2014 – dat de administratieplichtige geen administratie had bijgehouden. In zo'n geval kon de rechter geen nieuwe termijn stellen om alsnog te voldoen aan de in de informatiebeschikking bedoelde verplichting(en). Die bepaling was geschreven voor gevallen waarin de rechter in een procedure over een informatiebeschikking besliste dat een verzoek van de inspecteur om informatie te verstrekken rechtmatig was.

Commentaar

De administratieplicht vereist dus een regelmatige bijwerking van die administratie. Als de administratie niet regelmatig wordt bijgewerkt, is dat niet te repareren. Voor de periode waarin de administratie niet is bijgehouden is dan voorgoed niet voldaan aan de administratieplicht. De informatiebeschikking staat dan onherroepelijk vast en heeft tot gevolg dat de bewijslast met betrekking tot de aanslagen definitief wordt omgekeerd en verzwaaard.

Is de concernregeling voor de WKR een optie onze onderneming?

25 augustus 2021

Levert de concernregeling voor de werkkostenregeling (WKR) eigenlijk wel een voordeel op voor onze onderneming?

Antwoord

Via de concernregeling is het mogelijk om de eindheffing van de werkkostenregeling op concernniveau te berekenen. Hierdoor kunt u als concernwerkgever de totale vrije ruimte van het concern benutten. Dit kan voordeliger voor u zijn.

Om van de concernregeling gebruik te maken, moet er uiteraard sprake zijn van een concern. Uw onderneming vormt onderdeel van een concern als:

- uw onderneming een belang van ten minste 95% in de andere werkgever heeft;
- de andere werkgever een belang van ten minste 95% in uw onderneming heeft;
- een derde een belang van ten minste 95% in uw onderneming en ook in de andere werkgever heeft.

De Belastingdienst beschouwt uw onderneming samen met de andere deelnemende concernondernemingen als één inhoudingsplichtige. Er ontstaat een collectieve vrije ruimte. De als eindheffingsloon aangewezen vergoedingen en verstrekkingen van alle concernwerkgevers kunnen dan ten laste van die collectieve vrije ruimte worden gebracht. Dit zorgt voor een vereenvoudigde administratieve verwerking van het eindheffingsloon.

Als u kiest voor toepassing van de concernregeling, brengt dat bepaalde administratieve lasten met zich mee. U moet de volgende informatie vastleggen:

- totale fiscale loonsom van het betreffende kalenderjaar;
- het door u verstrekte loon uit vroegere dienstbetrekking;
- de als eindheffingsloon aangewezen vergoedingen en verstrekkingen;
- berekening van de collectieve vrije ruimte en de toetsing op overschrijding daarvan met de door de werkgevers als eindheffingsloon aangewezen vergoedingen en verstrekkingen.

Toepassing van de concernregeling is geen verplichting maar een mogelijkheid. De keuze of u daar al dan niet gebruik van maakt, moet u uiterlijk bij de aangifte loonheffingen over het tweede tijdvak van het volgende kalenderjaar maken.

Fiscus moet terughoudend zijn bij gebruik van bewijsvermoedens bij administratieplicht

25 augustus 2021

De Hoge Raad heeft beslist dat de inspecteur niet op basis van bewijsvermoedens mag aannemen dat een loonadministratie over niet-gecontroleerde tijdvakken dezelfde gebreken vertoont als de administratie over wél-gecontroleerde tijdvakken.

Tijdens een boekenonderzoek bij een horeca-BV nam de inspecteur een informatiebeschikking, omdat de roosters voor het personeel niet werden bewaard en niet werd geregistreerd welk personeelslid beschikte over welke kassa-magneetkaart en welke portemonnee. De BV ging in beroep. Hof Den Haag besliste dat de inspecteur aannemelijk had gemaakt dat de loonadministratie in 2011 en 2012 niet voldeed aan de administratie- en bewaarplicht. Aan het feit dat de BV vanaf 2006 op hetzelfde adres was gevestigd met hetzelfde ondernemingsconcept, dezelfde doelgroep, dezelfde bedrijfsvoering en dezelfde bedrijfsleiders ontleende het Hof het bewijsvermoeden dat de loonadministratie ook in de tussenliggende periode waarover de boeken niet waren gecontroleerd dezelfde gebreken vertoonde als in 2011 en in december 2012. De BV ging met succes in cassatie.

De Hoge Raad (ECLI:NL:HR:2021:986) was het met de BV eens dat het Hof

onvoldoende had gemotiveerd waarom de inspecteur aannemelijk had gemaakt dat de loonadministratie van de maand december 2012 niet voldeed aan de daaraan op grond van artikel 52 AWR te stellen eisen. De Hoge Raad was het ook met de BV eens dat het Hof niet had mogen beslissen dat de inspecteur met de bevindingen van het niet-afgeronde boekenonderzoek voor 2011 aannemelijk had gemaakt dat de loonadministratie van 2011 niet aan de eisen voldeed. De Hoge Raad besliste tot slot dat het Hof ten onrechte op basis van bewijsvermoedens, dus zonder dat de administratie was onderzocht, had beslist dat de loonadministratie ook in de tussenliggende periode (januari tot en met november 2012) dezelfde gebreken vertoonde als de gebreken in de administratie die was gevoerd in 2011 en in december 2012. Volgens de Hoge Raad kunnen bewijsvermoedens niet goed worden gebruikt bij de beoordeling van de administratie van de administratieplichtige. Het zware verwijt dat een administratieplichtige in bepaalde, niet-onderzochte, aangiftetijdvakken niet heeft voldaan aan zijn administratie- en bewaarplicht kan daarom in de regel niet worden gebaseerd op het niet-naleven van de administratie- en bewaarplicht in wél onderzochte tijdvakken. Dit is alleen anders wanneer er voldoende zwaarwegende redenen zijn waarom dat onderzoek achterwege kan blijven, en bovendien aannemelijk is dat in de niet-onderzochte tijdvakken zich dezelfde of soortgelijke tekortkomingen hebben voorgedaan.

Studenten mogen ook in 2021 onbeperkt bijverdienen

25 augustus 2021

Jongeren met een recht op een studielening of studiefinanciering mogen niet zonder gevolgen onbeperkt bijverdienen. Als zij te veel verdienen, moeten ze hun lening of financiering stopzetten om te voorkomen dat ze die na afloop van het jaar moeten terugbetalen. Het is dus verstandig als u deze werknemers op de bijverdiengrens (€ 15.415,63 in 2021) voor de studiefinanciering wijst. Maar vanwege de coronacrisis is er in 2020 en ook voor het jaar 2021 besloten dat er geen grens is voor bijverdienen. Doordat DUO de bijverdiengrens laat vervallen, komt niemand door extra verdiensten in de problemen. Studenten kunnen dus het hele jaar 2021 zoveel mogelijk uren vakantiewerk verrichten als zij willen, zonder het risico te lopen dat dit gevolgen heeft voor hun studiefinanciering.

Kosten van jubileumactie in 2016 nog niet aftrekbaar in 2015

25 augustus 2021

Rechtbank Zeeland-West-Brabant heeft beslist dat een verzekeringsmaatschappij in 2015 geen kosten in aftrek kon brengen of een voorziening kon vormen voor de jubileumactie die zij in 2016 aan haar leden uitkeerde.

In december 2015 besloot een verzekeringsmaatschappij tot een jubileumactie in verband met haar 65-jarig bestaan waarbij in 2016 een bedrag per verzekerde zou worden uitgekeerd. De actie werd op 13 april 2016 aangekondigd. In mei 2016 betaalde de verzekeringsmaatschappij het bedrag per verzekerde uit. Zij trok hiervoor in haar aangifte Vpb 2015 een buitengewone last van bijna € 12 mln af en boekte een passiefpost op haar balans. De inspecteur weigerde dit omdat volgens hem per 31 december 2015 geen sprake was van een juridisch afdwingbare verplichting. De verzekeringsmaatschappij ging in beroep.

Rechtbank Zeeland-West-Brabant (ECLI:NL:RBZWB:2021:2170) besliste dat de verzekeringsmaatschappij niet aannemelijk had gemaakt dat sprake was van een juridisch afdwingbare verplichting omdat het besluit tot de jubileumactie niet extern kenbaar was gemaakt vóór de balansdatum. Ultimo 2015 was er alleen nog maar een intern besluit genomen, maar daaraan konden de leden/verzekeringnemers nog geen rechtens afdwingbare rechten ontleen. Ook het feit dat in de jaarrekening 2015 een verplichting op de balans was opgenomen maakte dat niet anders. De verzekeringsmaatschappij kon volgens de Rechtbank ook geen voorziening vormen. Volgens de Rechtbank konden de uitgaven van de actie niet worden toegerekend aan de periode voorafgaande aan 31 december 2015. Uit diverse stukken bleek dat de actie verband hield met de viering van het 65-jarig bestaan. Verder kwamen alleen degenen die in 2016 een verzekering hadden bij de verzekeringsmaatschappij in aanmerking voor de betaling van de actie. Dat de Raad van Commissarissen het besluit in 2015 had goedgekeurd en dat de achtergrond van de actie (mede) was om het eigen vermogen te verminderen ten gunste van de leden van de verzekeringsmaatschappij betekende niet dat aan de toerekeningsvoorwaarden was voldaan.

Tot 1 oktober uitstel van betaling belastingen

25 augustus 2021

Sinds maart 2020 kunnen ondernemers in verband met de coronacrisis een beroep doen op belastinguitstel bij de Belastingdienst. Het belastinguitstel zou op 1 juli 2021 eindigen, maar dit is nu verlengd tot 1 oktober 2021. Heeft u nog geen uitstel aangevraagd? Dan kunt u dat tot en met 30 september 2021 alsnog doen. Verlenging is ook tot en met die datum mogelijk. Uitstel aanvragen of verlengen kan via een online formulier of via een brief. Let op, soms is er ook een verklaring nodig van een onafhankelijke deskundige, zoals een accountant.

Voor ondernemers die na 1 oktober nog steeds betalingsproblemen hebben, komen er 'schuldentafels'. Het kabinet gaat samen met banken en andere private schuldeisers om de tafel zitten om te praten over de aanpak van de belastingschulden. Alleen levensvatbare ondernemingen komen hiervoor in aanmerking en kwijtschelding van de schulden vindt alleen plaats als private schuldeisers ook hun schulden wegstrepen. Van een algemene kwijtschelding van de belastingschulden is sowieso geen sprake.

Toedeling van gezamenlijk verkregen woning samenwoners zonder overdrachtsbelasting

25 augustus 2021

De Hoge Raad heeft een arrest gewezen over de vrijstelling van overdrachtsbelasting na een verdeling tussen (ex-)samenwoners.

Een vrouw en een man hadden sinds 1978 een affectieve relatie en gingen op enig moment samenwonen. In maart 2004 sloten zij een samenlevingsovereenkomst. Tijdens de periode van samenwonen, kreeg de man op 1 maart 2012 het recht van erfpacht op een woning. In 2017 ging het stel uit elkaar en werd het recht op erfpacht op de woning toebedeeld aan de vrouw. Zij stelde dat de verkrijging was vrijgesteld van overdrachtsbelasting op grond van artikel 15, lid 1, onderdeel g, WBR (vrijstelling overdrachtsbelasting bij samenwoners). Rechtbank Zeeland-West-Brabant en Hof Den Bosch stelden haar in het ongelijk, maar de Hoge Raad verklaarde het cassatieberoep gegrond.

Volgens de Hoge Raad (ECLI:NL:HR:2021:888) was de vrijstelling ingevoerd om te voorkomen dat samenwoners die gezamenlijk een onroerende zaak hadden verkregen, bij latere verdeling daarvan slechter af zouden zijn dan in gemeenschap van goederen gehuwden. Onder "gezamenlijke verkrijging" moest volgens de Hoge Raad ook worden verstaan de gezamenlijke verkrijging van economische eigendom. Als de vrouw en de man waren overeengekomen dat de vrouw bij de levering van de woning aan de man in 2012 voor 40% tot die woning economisch gerechtigd was geworden, viel niet uit te sluiten dat de vrouw en de man de economische eigendom van die woning toen gezamenlijk hadden verkregen in de verhouding 60% voor de man en 40% voor de vrouw. In dat geval moest artikel 15, lid 1, onderdeel g, WBR zo worden uitgelegd dat het feit dat de woning juridisch eigendom was van alleen de man de toepassing van die vrijstelling niet verhinderde. De situatie van de vrouw en de man was dan immers vergelijkbaar met die van in gemeenschap van goederen gehuwden met een woning die juridisch op naam van een van de partners stond, en waarbij de toedeling aan de andere partner niet tot heffing van overdrachtsbelasting leidde. Het Hof had echter niet vastgesteld of de vrouw bij de levering van de woning aan de man in 2012 voor 40% tot die woning economisch gerechtigd was geworden. De Hoge Raad verwees de zaak naar Hof Arnhem-Leeuwarden. Als bij dat Hof blijkt dat de vrouw niet bij de levering van de woning aan de man voor 40% economisch gerechtigd was geworden tot de woning maar op een later tijdstip, moet het verwijzingshof onderzoeken of dat reden is voor een vermindering van de bij de levering van de woning op 21 december 2017 verschuldigde overdrachtsbelasting.

Aanvraagloket NOW open tot 30 september 2021

25 augustus 2021

Uw onderneming kan tot en met 30 september 2021 een aanvraag indienen voor de volgende periode van de Noodmaatregel overbrugging werkgelegenheid (NOW 4). Via de NOW kunt u bij een (verwacht) omzetverlies van minimaal 20% (vergeleken met 2019) een deel van uw loonkosten vergoed krijgen. Hiervoor dient u een aanvraag in bij UWV. U ontvangt eerst een voorschot van 80% van het subsidiebedrag. Op een later moment volgt de definitieve subsidieberekening. In het derde kwartaal van 2021 zijn de regels van de NOW 4 van toepassing. Dit betekent onder meer:

- dat UWV rekent met een omzetverlies van maximaal 80%, ook als het omzetverlies hoger is;
- dat er een nieuwe referentiemaand voor de loonsom geldt: februari 2021.

Deze tijdelijke steunregeling is meerdere keren verlengd en is nu (naast de Tegemoetkoming vaste lasten) ook beschikbaar voor ondernemers in Limburg die geen of minder omzet draaien vanwege de wateroverlast.

Leegwaarderatio voor appartementen in verhuurd woonzorgcomplex

25 augustus 2021

Hof Arnhem-Leeuwarden heeft beslist dat de leegwaarderatio kon worden toegepast op een verhuurd woonzorgcomplex waarvan de 44 appartementen voor de WOZ als 44 onroerende zaken waren aangemerkt en de huur onder de huurbeschermingsregels viel.

Een man was eigenaar van een woonzorgcomplex dat bestond uit 44 appartementen met ondersteunende ruimten. Hij verhuurde het complex aan een BV voor 20 jaar. Van de appartementen werden er 38 permanent verhuurd en 6 kortdurend in de vorm van een zorghotel. De gemeente had voor de WOZ de 44 appartementen als 44 onroerende zaken aangemerkt. De man hield in zijn aangifte IB 2014 in box 3 rekening met een leegwaarderatio van 85% en gaf op basis van een waarde van het complex van € 9.595.000 als grondslag van box 3 een waarde aan van € 8.155.750. De inspecteur stelde dat de leegwaarderatio ten onrechte was toegepast omdat het complex als één geheel, als niet-woning, moest worden aangemerkt en daarom als geheel op de waarde in het economische verkeer moest worden gewaardeerd.

Hof Arnhem-Leeuwarden (ECLI:NL:GHARL:2021:3833) besliste dat het complex voor het grootste deel uit 44 appartementen bestond die een zelfstandige woonruimte vormden en waarvoor afzonderlijke WOZ-beschikkingen waren gegeven. Voor de appartementen was de WOZ-waarde het uitgangspunt. Op de zes appartementen in de vorm van een zorghotel waren de huurbeschermingsregels niet van toepassing: deze moesten worden gewaardeerd op de WOZ-waarde. Omdat op de verhuur van 38 appartementen de huurbeschermingsregels wel van toepassing waren, had de man recht op toepassing van de leegwaarderatio. Verder volgde uit artikel 17a, lid 4, Uitvoeringsbesluit IB 2001 dat de WOZ-waarde per appartement eerst moest worden verminderd met € 20.000 omdat de appartementen elk een zelfstandig gedeelte van het complex vormden en de appartementen niet afzonderlijk konden worden vervreemd. Volgens het Hof moest de grondslag van box 3 met € 2.287.250 worden verminderd.

Commentaar

Voor woningen in box 3 wordt de waarde gesteld op de WOZ-waarde tenzij de woning wordt verhuurd en onder de huurbescherming valt. Voor dit soort woningen wordt de WOZ-waarde gecorrigeerd met de leegwaarderatio. Bij het bepalen van de leegwaarderatio wordt de jaarhuur afgezet tegen de WOZ-waarde. Dit levert dan een leegwaarderatio op van 45% tot 85%, die wordt vermenigvuldigd met de WOZ-waarde van de onroerende zaak.

Kan ik voor achterstallig onderhoud een voorziening vormen?

25 augustus 2021

Is het mogelijk om voor achterstallig onderhoud van ons bedrijfspand een voorziening te vormen?

Antwoord

Door het vormen van voorzieningen en reserves kunt u onder voorwaarden toekomstige lasten fiscaal naar voren halen. Er zijn twee soorten voorzieningen en reserves te onderscheiden. De eerste categorie voorzieningen en reserves wordt gevormd met als doel het gelijkmatig verdelen van kosten en lasten. Bij deze categorie kunt u denken aan het vormen van voorzieningen voor groot onderhoud (aan bijvoorbeeld onroerende zaken, machines, schepen et cetera), openstaande vakantiedagen, garantieverplichtingen, pensioenverplichtingen et cetera.

De tweede categorie voorzieningen en reserves ziet op eenmalige kosten en lasten die naar verwachting in de toekomst gemaakt moeten worden. Bij deze categorie kosten kunt u denken aan het vormen van voorzieningen voor dubieuze debiteuren, verliezen op onderhanden werk, reorganisatiekosten, herinvesteringsreserve et cetera.

Voorzieningen en reserves worden door de Belastingdienst geaccepteerd als de toekomstige uitgaven hun oorsprong vinden in het jaar waarin de voorziening of reserve wordt gevormd en de uitgaven aan dat jaar kunnen worden toegerekend.

Ten slotte is van belang dat er een redelijke mate van zekerheid bestaat dat de kosten zich uiteindelijk zullen voordoen. De hoofdregel is dus dat u een voorziening kunt vormen als u verwacht dat u in de toekomst de kosten daadwerkelijk gaat maken en het daarbij ook gaat om kosten die voortvloeien uit bedrijfsactiviteiten die u nu uitoefent. Met andere woorden: het moet gaan om kosten die een gevolg zijn van het huidige gebruik van het pand voor uw onderneming.

Overigens kunt u niet voor alle toekomstige kosten een voorziening vormen. En dit geldt in uw geval. Bij een grondige inpandige verbouwing om uw pand weer geschikt te maken aan de eisen van deze tijd, heeft u het over kosten waarvoor u geen voorziening kunt vormen. Deze 'verbeteringskosten' moet u namelijk op de balans activeren. Wel kunt u op deze kosten dan jaarlijks afschrijven.

Vaste reiskostenvergoeding tot 1 oktober 2021

25 augustus 2021

Uw onderneming hoeft tot 1 oktober 2021 geen gevolgen te verbinden aan een veranderd reispatroon van een werknemer die veel meer thuiswerkt door de maatregelen in verband met de coronacrisis. Deze maatregel is onderdeel van een verlenging van de coronasteun van de overheid. U mag in ieder geval tot 1 oktober (in plaats van 1 juli 2021):

- blijven uitgaan van de feiten waarop de onbelaste vaste reiskostenvergoeding is gebaseerd;
- voor de vaste onbelaste reiskostenvergoedingen voor woon-werkverkeer de thuiswerkdagen als reisdagen zien.

De woon-werkverkeervergoeding kunt u dus gericht vrijgesteld – en daarmee onbelast voor de werknemer – blijven betalen tot 1 oktober 2021. Voorwaarde is wel dat u deze aanwijst als eindheffingsloon en dat de werknemer op 12 maart 2020 een onvoorwaardelijk recht had op de vergoeding. Heeft u een cafetarieregeling waarbij werknemers kunnen kiezen of zij een belast loonbestanddeel, zoals de eindejaarsuitkering, willen uitruilen tegen een hogere onbelaste reiskostenvergoeding? Dan moest de werknemer uiterlijk 12 maart 2020 zijn keuze hebben aangegeven. Maken de werknemers altijd aan het eind van het lopende jaar hun keuze bekend, dan is alleen de uitruil over de daadwerkelijke reisdagen gericht vrijgesteld.

Detachering met BTW belast, maar Rechtbank wil menselijke maat

25 augustus 2021

Rechtbank Noord-Nederland handhaaft een naheffingsaanslag BTW, maar geeft de inspecteur het dringende advies om te kijken of op basis van "de menselijke maat" aan de belastingplichtige een tegemoetkoming kan worden gegeven.

Een man dreef een eenmanszaak op het gebied van ICT. In 2014 en 2015 ontwikkelde hij voor een ANBI-stichting een automatiseringssysteem. De werkzaamheden werden uitgevoerd door drie medewerkers met een vluchtelingenachtergrond. Zij werkten onder begeleiding van de ondernemer in het kader van de stage voor hun MBO-opleiding. De ondernemer betaalde hen loon en droeg de loonheffing af. Hij factureerde voor de medewerkers € 30 per arbeidsuur aan de stichting, maar op de facturen vermeldde hij geen BTW. Na een controle legde de inspecteur over 2014 en 2015 een naheffingsaanslag BTW op van € 48.441 met € 7.006 voor de werkzaamheden die aan de stichting waren verleend. De ondernemer ging in beroep.

Rechtbank Noord-Nederland E(CLI:NL:RBNNE:2021:1604) besliste dat de naheffingsaanslag terecht was opgelegd, omdat de diensten voor de stichting waren verricht als BTW-ondernemer en niet waren vrijgesteld van BTW. De Rechtbank wilde nog wel onder de aandacht brengen dat de ondernemer mensen met een vluchtelingenachtergrond en een achterstand op de arbeidsmarkt begeleidde naar een vaste baan. Door de vacaturestop bij de stichting leek tijdelijke detachering via hem de beste manier om dit doel te bereiken. Hij had met betrekking tot de detachering op het punt van de loonheffing volledig aan zijn fiscale verplichtingen voldaan, maar hij had geen BTW in rekening gebracht aan de stichting. Doordat hij de nageheven BTW niet alsnog bij de stichting in rekening had kunnen brengen of had kunnen verhalen, was het bedrag van de BTW in strijd met het systeem van de Wet OB feitelijk bij de ondernemer komen te liggen. De ondernemer had op de zitting aangegeven dat het bijna onmogelijk voor hem was om de naheffingsaanslag te betalen, gezien zijn inkomens- en vermogenspositie: hij was inmiddels 73 jaar, had een klein pensioen en zijn gezondheid was door alle stress rondom de naheffingsaanslag verslechterd. De Rechtbank gaf de inspecteur "mede in het kader van de huidige maatschappelijke discussie over de "menselijke maat" met klem in overweging om na te gaan of eventueel alsnog in de heffings- dan wel in de invorderings sfeer een tegemoetkoming kon worden getroffen" die in de situatie van de ondernemer passend zou zijn.

STAP-budget vervangt fiscale scholingsaftrek per 2022

25 augustus 2021

Per 1 maart 2022 vervangt de subsidieregeling stimulering arbeidsmarktpositie (het STAP-budget) de fiscale aftrekmogelijkheid voor scholing in de aangifte inkomstenbelasting. De verantwoordelijke instanties (UWV en DUO) liggen netjes op schema voor de invoering van deze nieuwe regeling. Het aanvraagloket gaat open op 1 maart 2022 en op 29 maart 2022 gaan de eerste gesubsidieerde scholingsactiviteiten van start. De maximale subsidie per persoon bedraagt € 1.000 (inclusief BTW). Tot 2025 wordt er jaarlijks € 200 miljoen beschikbaar gesteld. Vanaf 2025 wordt dit € 218 miljoen. Hiermee kunnen naar verwachting jaarlijks minimaal 200.000 aanvragen worden toegekend. Om voor de subsidie in aanmerking te komen, moet aan de volgende eisen worden voldaan:

- De aanvrager is een natuurlijk persoon.
- De scholingsactiviteit start na de datum van inwerkingtreding van de subsidieregeling.
- De scholingsactiviteit start binnen zes maanden na sluiting van het aanvraagtijdvak waarin de aanvraag is ingediend.
- De aanvrager heeft of zal voor de subsidiabele kosten geen bijdrage ontvangen van een derde.
- De aanvrager heeft geen recht op andere financieringsmogelijkheden, zoals studiefinanciering of andere tegemoetkomingen.
- De aanvrager heeft een band met de Nederlandse arbeidsmarkt. Hiervan is sprake als de aanvrager boven de 18 jaar is en niet de AOW-gerechtigde leeftijd heeft bereikt, ten tijde van de aanvraag een burger van de EU of een familielid daarvan was, en in de twee jaar voor de aanvraag gedurende zes maanden verzekerd was voor de volksverzekeringen.

Woning na uitzending nog eigen woning: rente volledig aftrekbaar

25 augustus 2021

Rechtbank Zeeland-West-Brabant heeft beslist dat een in 2016 naar Zuid-Afrika uitgezonden ambtenaar samen met zijn in 2017 nagereisde echtgenote in Nederland over een eigen woning beschikte. Daardoor kon de door het echtpaar betaalde rente in aftrek worden gebracht.

Een ambtenaar werd op 15 augustus 2016 voor vier jaar uitgezonden naar Zuid-Afrika. Hij en zijn echtgenote bezaten een woning in Nederland waar het echtpaar en hun drie kinderen aanvankelijk stonden ingeschreven. De ambtenaar stond van 15 augustus 2016 tot 17 april 2020 ingeschreven op een adres in Zuid-Afrika, waar ook zijn echtgenote vanaf 20 augustus 2017 tot en met 17 april 2020 stond ingeschreven. De oudste dochter stond van 26 maart 2013 tot 1 maart 2019 niet in de BRP ingeschreven op het adres van de woning. Ook de jongste dochter stond van 12 januari 2016 tot 31 juli 2017 ingeschreven op een ander adres, maar vanaf 1 augustus 2017 stond zij weer ingeschreven op het adres van de ouderlijke woning. De zoon stond vanaf 24 augustus 2017 tot 12 september 2018 ingeschreven op een adres in een andere plaats. De ambtenaar bracht in zijn aangifte IB 2017 € 18.307 aan rente voor de woning in aftrek. De inspecteur was het daar niet mee eens.

Rechtbank Zeeland-West-Brabant (ECLI:NL:RBZWB:2021:1114) besliste dat de woning in de periode van 1 januari 2017 tot en met 19 augustus 2017 voor het echtpaar kwalificeerde als eigen woning. Beide kinderen behoorden vanaf het moment dat hun moeder de woning had verlaten niet langer tot het huishouden van hun moeder omdat zij vanaf dat moment zelfstandig een eigen huishouden vormden in de woning. De woning stond daarom vanaf dat moment ter beschikking van "derden", zodat de uitzendingregeling in beginsel niet kon worden toegepast. De Rechtbank honoreerde echter het beroep van de ambtenaar op het besluit van 2 november 2009 (nr. CPP2009/998M) waarin was goedgekeurd dat de uitzendingregeling onder voorwaarden toch kon worden toegepast als de kinderen in de woning bleven wonen. De Rechtbank vond daarbij van doorslaggevend belang dat de jongste dochter (weer) tot het huishouden van haar moeder behoorde direct voorafgaand aan het moment dat de moeder naar Zuid-Afrika was vertrokken en de uitzendingregeling voor het eerst toepassing zou kunnen vinden op de woning. Onder die omstandigheden was het in overeenstemming met het besluit dat de woning vanaf 20 augustus 2017 werd aangemerkt als eigen woning op grond van artikel 3.111, lid 6, Wet IB 2001. De woning was daarom gedurende heel 2017 voor het echtpaar een eigen woning zodat voor het hele jaar het eigenwoningforfait in aanmerking moest worden genomen en de betaalde rente van € 18.307 in aftrek kon worden gebracht.

Verleggen in ons land

25 augustus 2021

Als u een goed levert of een dienst verricht, bent u daarover in principe BTW verschuldigd. In sommige gevallen is het echter de afnemer van het product of de dienst die de BTW moet aangeven en afdragen aan de Belastingdienst. Bij deze verleggingsregeling – wettelijk verplicht bij een aantal leveringen en diensten – verlegt u de BTW naar de afnemer. In de praktijk gaat dit helaas niet altijd goed, met alle gevolgen van dien.

Als u de BTW niet naar een afnemer verlegt terwijl dit wel moet, is de verkoopfactuur onjuist en kan de Belastingdienst een boete van € 5.514 opleggen. Ook als u een prestatie afneemt en de naar uw onderneming verlegde BTW niet juist aangeeft, kunt u te maken krijgen met vervelende gevolgen. De Belastingdienst kan u het recht op BTW-af trek van de betreffende factuur dan weigeren.

Beschikt uw afnemer over een BTW-identificatienummer en verricht u een van de volgende prestaties, dan bent u verplicht op de factuur de BTW naar uw afnemer te verleggen:

- leveringen en diensten bij onderaanneming en uitlening van personeel in de bouw, de scheepsbouw, de metaalconstructie;
- leveringen van onroerende zaken waarbij de verkoper en de koper hebben gekozen voor belaste levering;
- levering en bewerking van afvalstoffen;
- levering van beleggingsgoud;
- overdracht van broeikasgasemissierechten;
- levering tot executie van zekerheid;
- verlegging bij mobiele telefoons, chips, spelcomputers, tablets en laptops als de totale waarde per order € 10.000 of meer bedraagt (exclusief BTW);
- verlegging bij telecommunicatiediensten.

Onderaanneming

Met name de situatie waarin de BTW moet worden verlegd naar de afnemer omdat er sprake is van onderaanneming komt in de praktijk regelmatig voor. De verleggingsregeling bij onderaanneming is van toepassing als:

- de opdrachtgever aannemer of eigenbouwer is, en
- er sprake is van een werk van stoffelijke aard met betrekking tot een onroerende zaak.

Als er aan de hier bovengenoemde voorwaarden is voldaan én een van de onderstaande situaties zich voordoet, is de verleggingsregeling toch niet van toepassing:

- Er is overeengekomen een bestaand product te leveren en te monteren, waarbij de uitvoering van het werk ondergeschikt is aan de overeengekomen levering van een product.
- De onderaannemer voert zijn deel van het werk voor meer dan de helft uit op de plaats waar de onderneming is gevestigd.

Aannemer

De aannemer is degene die voor een opdrachtgever een werk van stoffelijke aard uitvoert dat betrekking heeft op onroerende zaken. Maar ook degene die zonder opdracht van een opdrachtgever in zijn normale bedrijfsuitoefening een werk van stoffelijke aard uitvoert (de zogenoemde eigenbouwer) moet als aannemer worden aangemerkt. Een voorbeeld van een eigenbouwer is de woningcorporatie die het onderhoud aan haar woningen gewoonlijk (mede) met eigen werknemers uitvoert, maar dit ook deels uitbesteedt. De woningcorporatie die zelf geen onderhoud uitvoert en daar ook onvoldoende kennis voor in huis heeft, is dus geen eigenbouwer. Het begrip werk van stoffelijke aard moet u ruim opvatten. Een werk van stoffelijke aard wil zeggen het tot stand brengen van een stoffelijk werk of het bewerken van een stoffelijke zaak. Voorbeelden van

werkzaamheden van stoffelijke aard zijn:

- de aanleg van wegen, waterstaatswerken;
- bestratingen;
- het leggen van leidingen;
- grondbewerking;
- het onderhoud van huizen;
- het leggen van vloeren;
- het aanbrengen van dakbedekkingen.

De uitvoering van het werk zal vaak ondergeschikt zijn aan een geleverd product als de kosten van installatie van een product gering zijn ten opzichte van de kostprijs van het geleverde product. Waar de grens ligt is helaas niet exact te zeggen.

Uitlenen personeel

Bij uitlening van personeel in de bouw, de scheepsbouw en in de metaalconstructie is de verleggingsregeling van toepassing als:

- personeel met behoud van de dienstbetrekking ter beschikking wordt gesteld aan een derde, en
- het uitgeleende personeel werkzaam is bij de uitvoering van een werk van stoffelijke aard met betrekking tot een onroerende zaak.

Wanneer is nu aan de voorwaarde dat sprake moet zijn van werkzaamheden bij de uitvoering van een werk van stoffelijke aard voldaan? Het uitgeleende personeel moet direct betrokken zijn bij de realisering van het werk van stoffelijke aard en de daarmee nauw samenhangende werkzaamheden. Is aan de voorwaarden voldaan, dan moet u de BTW op het uitlenen van personeel verplicht verleggen naar de afnemer.

Risico's

Verlegt u de BTW niet waar u dat wel had moeten doen, dan kunt u een boete van de Belastingdienst opgelegd krijgen vanwege een onjuiste verkoopfactuur. De boete kan oplopen tot wel € 5.514. Ook als u de BTW verlegt waar dat niet moest, kunt u een BTW-naheffingsaanslag (met een eventuele boete) opgelegd krijgen omdat u dan te weinig BTW heeft afgedragen.

Afnemer

Brengt u als afnemer de BTW die op de verkoopfactuur in rekening is gebracht in aftrek, terwijl de BTW verlegd had moeten worden? Dan kan de Belastingdienst de BTW-aftrek verbieden. Ook als de BTW ten onrechte naar u is verlegt, kan de Belastingdienst u het recht op BTW-aftrek van de verlegde BTW weigeren. Opletten dus met de verleggingsregeling!

Verlegging in de BTW-aangifte

In de BTW-aangifte geeft de afnemer de verlegde BTW aan bij vraag 2a, en brengt deze in aftrek bij vraag 5b. De leverancier geeft de omzet waarbij de BTW is verlegd naar de afnemer aan bij vraag 1e van de BTW-aangifte. Vermeld op de BTW-aangifte naast het BTW-identificatienummer van de afnemer ook de woorden 'BTW verlegd naar afnemer, artikel 12 lid 5 Wet OB'. Vermeld geen BTW-tarief of BTW-bedrag op de factuur!

Verplicht verleggen

Sinds 1 september 2017 moet de BTW verplicht worden verlegd als de aanbieder en afnemer van de telecommunicatiedienst beiden in Nederland gevestigd zijn, de afnemer BTW-ondernemer is en zelf ook telecommunicatiediensten verricht.

Wat is het verschil tussen de AWB en de AWR?

25 augustus 2021

In het bestuursrecht wordt er gesproken over de Algemene Wet Bestuursrecht (AWB) en de Algemene Wet inzake Rijksbelastingen (AWR). Wat is het verschil?

Antwoord

Er bestaan een aantal overeenkomsten tussen de AWB en de AWR. Ten eerste behoren beide wetten tot het bestuursrecht. Dit betekent dat in beide wetten bepalingen van formeel recht zijn te vinden. Ten tweede hebben beide wetten een gelaagde structuur. Eerst zijn de algemene bepalingen over besluiten opgenomen en daarna de bijzondere bepalingen.

Maar naast de overeenkomsten bestaan er uiteraard ook verschillen tussen beide wetten. De verschillen van de AWR en de AWB zitten in de uitgangspunten, de accenten, de rangorde en de toepassing ervan. De uitgangspunten van beide wetten zijn verschillend.

De AWB definieert de algemene begrippen, zoals besluit, beschikking en aanvraag. De AWR omschrijft de kernbegrippen die betrekking hebben op het opleggen van belastingaanslagen en het doen van aangiften.

Ook de accenten van beide wetten zijn verschillend. In de AWR ligt het accent op het verwezenlijken van het materiële belastingrecht (zoals de IB of BTW) en de nadruk op de methode van heffing. Daarentegen ligt het accent in de AWB meer op de rechtsbescherming van de burger.

Het bestuursrecht maakt onderscheid tussen het algemeen en bijzonder bestuursrecht. De AWB valt onder het algemeen bestuursrecht en de AWR onder het bijzonder bestuursrecht. Het algemene bestuursrecht werkt echter door in het bijzondere bestuursrecht. Bij een afwijking tussen de AWB en de AWR gaat het bijzondere bestuursrecht voor, omdat een bijzondere wet voorrang heeft boven een algemene.

De wetgever hanteert het uitgangspunt dat u niet van het algemene bestuursrecht mag afwijken, tenzij dat vanwege de specifieke aard van de betrokken fiscale regeling geboden is. Bij het toepassen van het formele belastingrecht moet u in veel gevallen eerst de AWB raadplegen. Daarna moet u beoordelen of een afwijkende of aanvullende regeling in de AWR van toepassing is.

Gecombineerde heffingskorting terugbetalen door belastingkorting van partner

25 augustus 2021

De omzetting van een verlies uit a.b. in een belastingkorting bij de partner brengt mee dat mevrouw in de onderstaande zaak de eerder uitbetaalde heffingskorting moet terugbetalen.

Een vrouw had over 2014 een negatief inkomen uit werk en woning. Zij had geen inkomen in box 2 en 3. In haar aangifte IB 2014 gaf zij aan dat zij voldeed aan de uitbetaling van heffingskorting(en) en vermeldde € 134.519 aan drempelinkomen van haar fiscale partner met een verschuldigd bedrag aan inkomstenbelasting van € 61.431. Bij haar aanslag kreeg de vrouw een gecombineerde heffingskorting van € 5.121. Aan haar partner was over 2014 een ambtshalve aanslag opgelegd met een te betalen bedrag aan inkomstenbelasting van € 63.164 in verband met inkomen in box 1 van € 134.419. Door een beschikking uit 2011 naar aanleiding van het verzoek van de partner om omzetting van zijn verlies uit a.b. in een belastingkorting van € 644.085 kwam hij over 2014 per saldo uit op een verschuldigd bedrag aan inkomstenbelasting van nihil. Naar aanleiding van de verrekening van de belastingkorting bij de partner legde de inspecteur aan de vrouw een navorderingsaanslag op van € 5.121 met € 658 aan belastingrente. De vrouw ging in beroep en stelde primair dat de inspecteur geen nieuw feit had omdat hij door de beschikking van de belastingkorting in 2011 al wist van de belastingkorting van haar partner. Rechtbank Zeeland-West-Brabant stelde haar in het ongelijk.

Hof Den Bosch besliste op het hoger beroep van de vrouw dat zij niet aannemelijk had gemaakt dat de aanslagregelaar bekend was met de beschikking heffingskorting aan haar partner. De niet-onwaarschijnlijke mogelijkheid bestond dat de partner het inkomen had genoten dat in de aangifte was vermeld. Bovendien was de inspecteur niet verplicht om het dossier van de partner te raadplegen. De inspecteur had geen ambtelijk verzuim begaan. Het Hof was het ook niet met de vrouw eens dat de belastingkorting van haar partner niet moest worden aangemerkt als een vermindering van de door haar partner over 2014 verschuldigde belasting, maar als aflossing van een vordering die hij op de Belastingdienst had. Volgens het Hof was de belastingkorting een vermindering van de verschuldigde inkomensheffing op inkomen uit werk en woning die doorwerkte naar de regeling van artikel 8.9 Wet IB 2001. Het Hof besliste dat de vrouw geen recht had op de gecombineerde heffingskorting en verklaarde haar hoger beroep ongegrond.

Eigen woning verplaatsen naar box 3?

25 augustus 2021

Volgens het Internationaal Monetair Fonds (IMF) betalen eigenwoningbezitters in Nederland amper belasting over hun eigen woning. Ze moeten in hun aangifte inkomstenbelasting een percentage van de WOZ-waarde opnemen (de eigenwoningforfait) als inkomen. Maar ze hebben recht op de aftrek van kosten die verband houden met hun eigen woning, zoals de hypotheekrente. Door de hypotheekrenteaftrek sluiten mensen een zo hoog mogelijk hypotheek af, wat vaak leidt tot overbieden en dus steeds hogere huizenprijzen. Om meer gelijkheid te creëren in het belasten van vermogen vindt het IMF dat de eigen woning verplaatst moet worden van box 1 naar box 3. Hierdoor zouden de belastingvoordelen verdwijnen.

In 2019 kwam uit een evaluatie van de eigenwoningregeling door het onderzoeksbureau SEO Economisch Onderzoek ook al naar voren dat de eigenwoningregeling doelmatig is, maar veel te complex. Daarbij werd als oplossing ook een overgang van de eigen woning van box 1 naar box 3 geopperd.

Tijdigheid bezwaar en beroep niet meer ambtshalve getoetst

25 augustus 2021

De Hoge Raad hanteert voortaan als uitgangspunt dat de rechter de tijdigheid van een bezwaar of beroep in een vorige instantie niet meer ambtshalve beoordeelt.

Een mevrouw maakte bezwaar tegen een aanslag erfbelasting, maar de inspecteur verklaarde dit niet-ontvankelijk wegens termijnoverschrijding. Rechtbank Gelderland verklaarde het bezwaar ontvankelijk, maar besliste dat de partnervrijstelling niet kon worden toegepast. Hof Arnhem-Leeuwarden besliste ambtshalve dat de dame niet aannemelijk had gemaakt dat het bezwaarschrift tijdig ter post was bezorgd, zodat niet binnen de geldende termijn bezwaar was gemaakt. Van een versoonlybare termijnoverschrijding was ook geen sprake, zodat de inspecteur het bezwaar terecht niet-ontvankelijk had verklaard.

De Hoge Raad (ECLI:NL:HR:2021:1153) besliste dat het tot nu toe in de praktijk voorkwam dat de rechter de tijdigheid van een bij het bestuursorgaan ingediend bezwaarschrift ambtshalve beoordeelde. De Hoge Raad had deze praktijk in belastingzaken in het verleden aanvaard, maar zag nu aanleiding deze rechtspraak te heroverwegen. De Hoge Raad hanteerde voortaan het uitgangspunt dat de rechter de tijdigheid van een bezwaar of beroep in een vorige instantie niet ambtshalve behoorde te beoordelen. Dit betekende dat de Rechtbank het bij het bestuursorgaan gemaakte bezwaar niet ambtshalve wegens termijnoverschrijding niet-ontvankelijk mocht verklaren, en dat het Hof het bij de Rechtbank ingestelde beroep of het bij het bestuursorgaan gemaakte bezwaar niet ambtshalve wegens termijnoverschrijding niet-ontvankelijk mocht verklaren. In dit geval vond de Rechtbank het bezwaar ontvankelijk en had de inspecteur daarover in hoger beroep niet tijdig geklaagd. Hieruit volgde dat het Hof ten onrechte ambtshalve had beoordeeld of tijdig of versoonlybaar te laat bezwaar was gemaakt. De Hoge Raad verwees de zaak naar Hof Den Bosch voor een beoordeling van de onbehandeld gelaten gronden van het hoger beroep.

Commentaar

De wettelijke bepalingen over de tijdigheid van een bezwaar- of beroepschrift zijn dwingend van aard. Een bestuursorgaan moet beoordelen of een bezwaarschrift tijdig is ingediend, de Rechtbank moet beoordelen of het beroep tijdig is ingesteld en het Hof moet dit beoordelen met betrekking tot het ingestelde hoger beroep. Een ambtshalve beoordeling van de tijdigheid van het aanwenden van een rechtsmiddel in een vorige instantie is niet meer aan de orde. De tijdigheid van het aanwenden van een rechtsmiddel in een vorige instantie zal dus voortaan uitdrukkelijk door partijen aan de orde moeten worden gesteld.

Kan ik als dga de bijtelling voor mijn bestelauto van de zaak voorkomen?

25 augustus 2021

Als directeur-grotaandeelhouder (dga) rij ik in een bestelauto van de zaak. Kan ik de bijtelling voorkomen door een verbod op privégebruik?

Antwoord

Eén van de manieren voor een werknemer om aan de bijtelling te ontkomen is een verbod op privégebruik. Als de werkgever en werknemer dat verbod schriftelijk vastleggen en naleven, blijft de bijtelling achterwege zonder dat de werknemer een rittenadministratie hoeft bij te houden. De werkgever moet de naleving van het verbod wel controleren.

Voor een dga is een verbod op privégebruik van de auto in de arbeidsovereenkomst echter niet voldoende om onder de bijtelling uit te komen. Daarvoor moet een reële controle op dat verbod plaatsvinden. Dit heeft de Hoge Raad in 2018 nog eens bevestigd.

In deze zaak (ECLI:NL:HR:2018:350) ging het om een dga die met zijn bv overeengekomen was dat hij zijn auto van de zaak niet privé mocht gebruiken. De belastinginspecteur vond echter het toezicht op de naleving van het privéverbod niet goed genoeg geregeld. De bv moest dat dus controleren en dit betekende dat de dga toezicht op zichzelf moest houden. De inspecteur vond dat de bv die controle door een derde had moeten laten uitvoeren. Dat was niet gebeurd, en daardoor kon de bv de naleving van het verbod niet aantonen. Het Hof en de Hoge Raad stelden de inspecteur in het gelijk. De dga is werkgever en werknemer, en dat vereist een bijzondere vorm van toezicht op het verbod.

Gevolgen van hoge WOZ-waarde voor woning

25 augustus 2021

De WOZ-waarde is onder meer bepalend voor het eigenwoningforfait in box 1, box 3 en de schenk- en erfbelasting. De hoogte van het eigenwoningforfait in box 1 is een rekensom waarbij de WOZ-waarde wordt vermenigvuldigd met een door de Belastingdienst vastgesteld percentage van de WOZ-waarde. Een tweede woning, waarin niet hoofdzakelijk wordt gewoond, of een vakantiehuis wordt belast in box 3. Gaat het om een tweede woning die u permanent verhuurt, dan telt u maar een bepaald percentage (afhankelijk van de hoogte van de huur) van de WOZ-waarde bij het vermogen in box 3 op. Deze zogeheten leegwaarderatio bedraagt maximaal 85%. Bij een recreatiewoning telt u de WOZ-waarde volledig bij uw vermogen in box 3.

Als u een woning erft of krijgt geschonken, betaalt u hierover erf- of schenkbelasting. Voor de bepaling van de erf- en schenkbelasting gaat u uit van de WOZ-waarde van het jaar waarin de woning wordt geschonken dan wel wordt geërfd. Sinds 2012 kunt u ook de WOZ-waarde van de beschikking van het jaar daarop als basis gebruiken. Door uit te gaan van de laagste van die twee waarden betaalt u zo min mogelijk belasting over de verkregen woning.